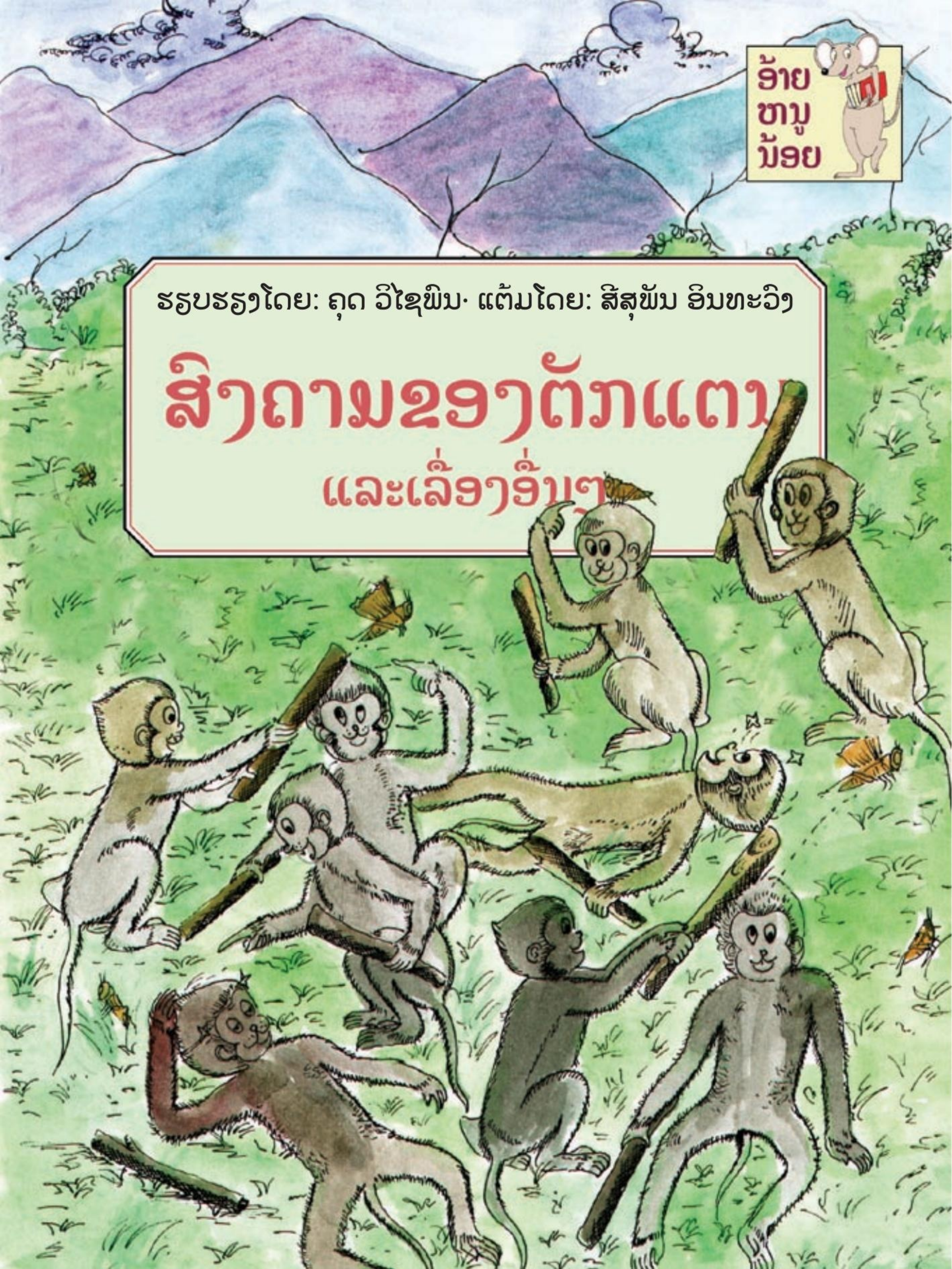

ອ້າຍ
ຫນູ
ນ້ອຍ

ຮຽບຮຽງໂດຍ: ຄຸດ ວິໄຊພິນ ແຕ້ມໂດຍ: ສີສຸພັນ ອິນທະວົງ

ສິ່ງຄາມຂອງຕັກແຕນ ແລະເລື່ອງອື່ນໆ

ສົງຄາມຂອງຕັກແຕນ ແລະ ເລື່ອງອື່ນໆ

ພິມຄັ້ງທີ 1

ຮຽບຮຽງໂດຍ: ຄຸດ ວິໄຊພິນ

ຮູບແຕ້ມໂດຍ: ສີສຸພັນ ອິນທະວົງ

ສະຫງວນລິຂະສິດ ບົດຂຽນ © 2006 ຄຸດ ວິໄຊພິນ

ສະຫງວນລິຂະສິດ ຮູບ © 2006 ສີສຸພັນ ອິນທະວົງ

ບັນນາທິການ: ສົມພຽນ ພິງສະຫວັດມີໄຊ

ທະບຽນອະນຸຍາດ: ລທບ 160/ພຈ 23082006

ຈັດພິມໂດຍ: ຮ້ານປຶ້ມອ້າຍໝູ່ນ້ອຍ, ຫລວງພະບາງ

ພິມທີ່ ໂຮງພິມປານຄຳ ໄຮເທັກ, ວຽງຈັນ, 2006

ຈຳນວນ 6000 ຫົວ

The Grasshopper War, and other stories

retold by Khout Visayphone

published by Big Brother Mouse, Luang Prabang, Lao PDR

www.BigBrotherMouse.com

This telling of stories copyright © 2006 by Khout Visayphone

Illustrations copyright © 2006 by Sisouphanh Intavong

Editor: Somphien Phongsavathmixai

All rights reserved.

First printing, first edition, September 2006

ສິ່ງຄ້າມ ຂອງ ຕກກແຕ່ນ

ແລະເລື່ອງອື່ນໆ

ຮຽບຮຽງໂດຍ:

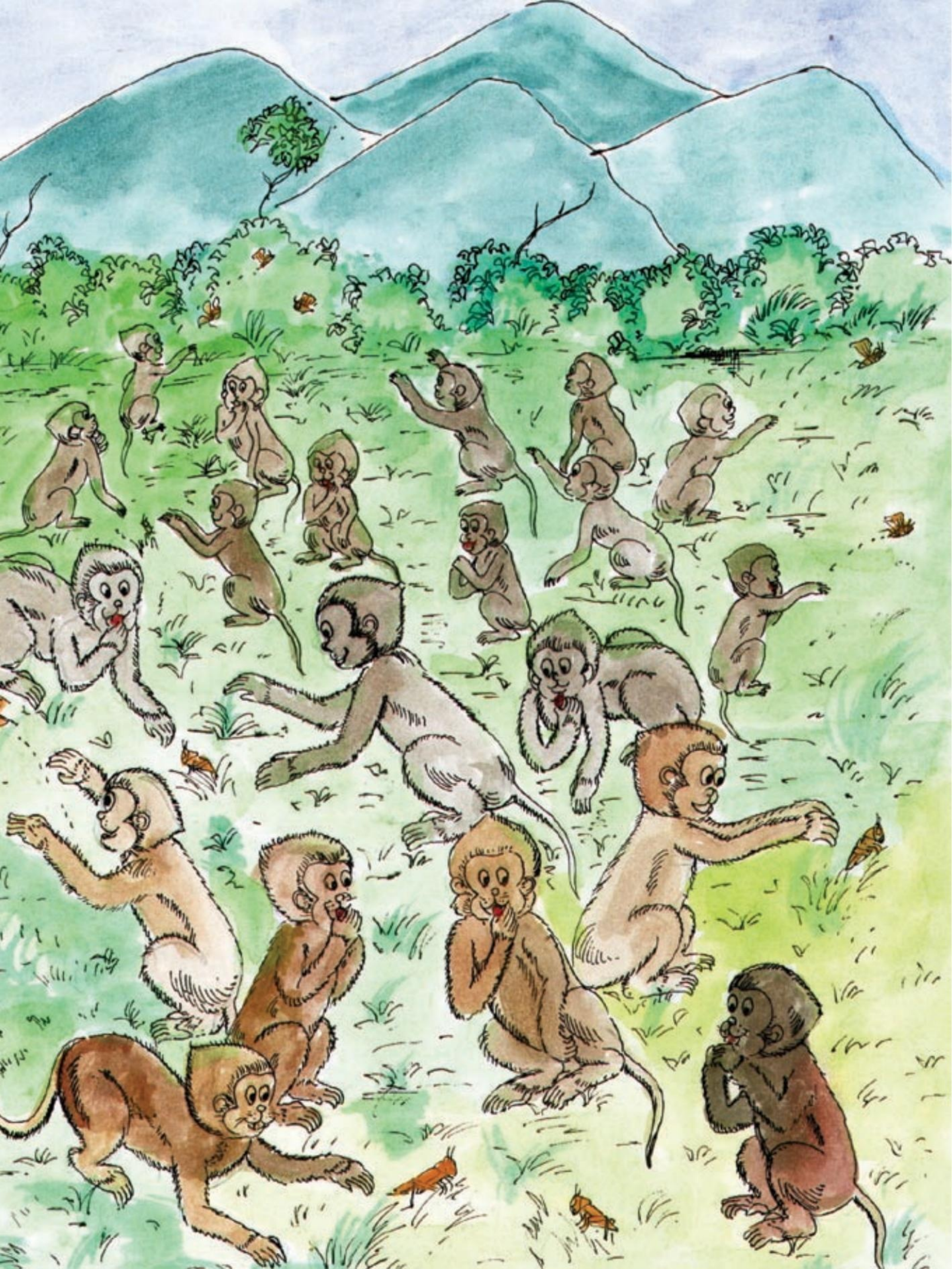
ຄຸດ ວິໄຊພິນ

ແຕ້ມໂດຍ:

ສີສຸພັນ ອິນທະວິງ

ປຶ້ມອ່ານງ່າຍ ແລະ ມ່ວນຂອງອ້າຍຫນູນ້ອຍ

ສົງຄາມຂອງຕັກແຕນ

ລົງກິນໄດ້ທັງຜັກ, ໝາກໄມ້, ແມງໄມ້, ແມງບົ່ງ, ດ້ວງ, ຊິ້ນ ແລະ ອື່ນໆ ຄືກັນກັບ ຄົນເຮົາ.

ແຕ່ກໍ່ແຕ່ກ່ອນ ມີທັງຫຍ້າອັນກວ້າງໃຫຍ່ແຫ່ງໜຶ່ງ ເຊິ່ງເປັນສະຖານທີ່ຂອງ ຜູງລົງລົງມາໄລ່ຈັບກິນແມງຕັກແຕນ ເປັນອາຫານເລື້ອຍໆ. ມີໜຶ່ງ ລົງໄດ້ລົງມາ ທັງຫຍ້າ ເພື່ອໄລ່ຈັບກິນແມງໄມ້ ແລະ ຕັກແຕນ, ຕັກແຕນມີແຕ່ບິນໜີ ເພາະບໍ່ມີ ທາງສູ້ກັບລົງ, ລົງເປັນສັດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຕັກແຕນຫຼາຍເທົ່າ. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອຜູງລົງລົງ ມາທົ່ງພຽງເທື່ອໃດ ກໍ່ຈະມາໄລ່ຈັບກິນຕັກແຕນ. ຖ້າມາຍາມກາງເວັນກໍ່ໄຄແດ່ ເພາະວ່າໃນຍາມກາງເວັນມີແດດກ້າ, ຕັກແຕນຈະແຂງແຮງ ແລະ ສາມາດບິນໄປໄກ ໄດ້. ຖ້າພວກມັນມາຕອນເຊົ້າທີ່ມີນ້ຳໝອກຫຼາຍ ຕັກແຕນຈະອ່ອນເພຍ ແລະ ບິນບໍ່ ໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ ລົງຈິ່ງຈັບຕັກແຕນໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ຜູງຕັກແຕນກໍ່ມີຈຳນວນໜ້ອຍ ລົງເລື້ອຍໆ ເພາະວ່າຜູງລົງໄດ້ລົງມາຈັບກິນຕັກແຕນເປັນປະຈຳ ເຮັດໃຫ້ຕັກແຕນ ເກືອບໝົດໄປທັງຜູງ.

ນີ້ໜຶ່ງ ຜູ້ຕັກແຕນຈຶ່ງປະຊຸມກັນວ່າ: “ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດກັບຜູ້ລົງ ເພື່ອຢຸດຕິໃນການເປັນອາຫານຂອງພວກມັນ.” ພວກຕັກແຕນຈຶ່ງຕົກລົງເຫັນດີກັນ ວ່າ: “ຕ້ອງເຮັດສິ່ງຄາມກັບຜູ້ລົງ ເພາະວ່າແນວໃດພວກເຮົາກໍ່ຈະຕາຍຢູ່ແລ້ວ.”

ຫົວໜ້າກອງທັບຂອງຜູ້ຕັກແຕນ ຈຶ່ງໄປເຈລະຈາກັບຫົວໜ້າຂອງຜູ້ລົງວ່າ: “ພວກເຮົາຈະຕ້ອງນັດພົບເພື່ອເຮັດສິ່ງຄາມໃນນີ້ອັນທີ່ທ່າຍ້າແຫ່ງນີ້. ຖ້າວ່າພວກ ຂ້ອຍບໍ່ຊະນະພວກເຈົ້າ, ພວກຂ້ອຍຈະຍອມໃຫ້ພວກເຈົ້າກິນໂດຍດີ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ ໄດ້ໄລ່ພວກຂ້ອຍອີກ. ພວກເຈົ້າຕົກລົງບໍ່?”

ລົງທັງຫົວທັງຕອບຕັກແຕນວ່າ: “ຮ້າງໆ! ດີຫຼາຍ, ຕົກລົງ, ບໍ່ມີບັນຫາ. ແນວ ໃດພວກຂ້ອຍກໍ່ຈະຊະນະພວກເຈົ້າຢູ່ແລ້ວ.”

ນັກຮົບຂອງລົງທີ່ຈະມາສູ້ກັບຕັກແຕນມີຈຳນວນ 30,000 ໂຕ, ສ່ວນໂຕແມ່ ແລະ ລູກຂອງມັນຈະບໍ່ໃຫ້ສູ້. ນັກຮົບຂອງຕັກແຕນມີທັງໝົດພຽງແຕ່ 300 ໂຕເທົ່າ

ນິນ.

ຫົວໜ້າລົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ທະຫານເອົາໄມ້ຄ່ອນທີ່ພໍດີມີຄົນລະອັນ ເພື່ອສູ້ກັບຕັກແຕນ. ເມື່ອຮອດມື້ນັດໝາຍກັນ, ລົງກໍ່ຕື່ນແຕ່ເຊົ້າໆ ແລະ ສັ່ງໃຫ້ລົງໂຕໜຶ່ງໄປຖາມຕັກແຕນວ່າ: “ເຮີຍ! ພວກເຈົ້າກຽມພ້ອມແລ້ວບໍ່?”

ຕັກແຕນຕອບວ່າ: “ແດດຍິ່ງບໍ່ທັນກ້າ ພວກຂ້ອຍຍິ່ງບໍ່ທັນແຂງແຮງເທື່ອ.”

ລົງກໍ່ກັບໄປບອກກັບຜູ້ຂອງມັນວ່າ: “ພວກມັນຍິ່ງບໍ່ທັນພ້ອມເທື່ອ.” ລົງບາງໂຕໃຈຮ້ອນຄັນມື ຈິ່ງເວົ້າຂຶ້ນວ່າ: “ກູຢາກຕີຫົວຕັກແຕນເດ່ເນາະ! ຍາມໃດມັນຈະພ້ອມຫວ່າະ.” ພວກມັນຄັນມື, ລໍຖ້າພວກຕັກແຕນພ້ອມ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ລົງໂຕໜຶ່ງໄປຖາມອີກ ແຕ່ພວກຕັກແຕນກໍ່ຕອບຄືເກົ່າ. ພວກລົງຄັນແຂ້ວຄັນມື ຄອຍຖ້າເວລາ

ຕັກແຕນຈະພ້ອມ ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ແຕ່ງຕັ້ງກັນໄປຖາມເລື້ອຍໆ...

ເມື່ອຮອດເວລາປ່າຍ 1 ໂມງ ເຊິ່ງມີແສງແດດກ້າ ຕັກແຕນຈຶ່ງຕອບລືງວ່າ: “ພວກເຮົາພ້ອມແລ້ວ, ເຊິ່ງພວກເຈົ້າເຂົ້າມາໄດ້ເລີຍ.”

ພວກລືງກໍ່ພາກັນຮ້ອງໂຮເຮ ລຽນກັນເປັນໜ້າກະດານເຂົ້າມາກາງທົ່ງຫຍ້າ, ສ່ວນພວກຕັກແຕນກໍ່ອອກລຸຍ. ພວກເຂົາຈະບິນແຕກກະຈາຍອອກໄປຄົນລະບິດ ທາງ ແລ້ວບິນໄປຈັບຫົວລືງ

ລືງກໍ່ສັ່ງໃຫ້ໝູ່ຂອງມັນວ່າ: “ສ່ຽວ! ຕັກແຕນຈັບຫົວກູ ຕີມັນໃຫ້ກູແດ່.” ສ່ຽວ ຂອງມັນກໍ່ເອົາໄມ້ຄ້ອນຜາດໃສ່ຕັກແຕນ ທີ່ຈັບຢູ່ຫົວຂອງສ່ຽວໝົດແຮງ ແຕ່ຕັກແຕນ ພ້ອມບິນຫຼົບອອກໄປທັນທີ ເຮັດໃຫ້ຄ້ອນຖືກຫົວສ່ຽວຕົນເອງດັ່ງ “ໂປກ” ແລ້ວລືງກໍ່ ຫຍິ່ງແຂ້ວ ຕາຄ້າງລື້ມລືງ

ສ່ຽວໂຕທີ່ເອົາຄ້ອນຜາດໃສ່ຫົວມັນກໍ່ທ້ອງຂຶ້ນວ່າ: “ເຮີຍ! ໂຕນອນຫົວຢູ່ເຮັດ ຫຍິ່ງຫວ່ະ, ລຸກຂຶ້ນມາຕີຊ່ວຍກັນແມ່!” ຄວາມຈິງແລ້ວແມ່ນລືງຖືກຄ້ອນຕາຍນັ້ນ ເອງ. ຕັກແຕນກໍ່ສືບຕໍ່ບິນຈັບຫົວລືງໂຕຕ່ຳໆໄປເລື້ອຍໆ. ລືງບາງໂຕທີ່ຢູ່ອ່າວໄກໝູ່ ເມື່ອຕັກແຕນມາຈັບຫົວ ມັນກໍ່ທັບຫົວຕົນເອງຕາຍ ເຮັດໃຫ້ລືງລື້ມຕາຍໄປເຕັມທົ່ງທົ່ງ ຫຍ້າ, ຍິ່ງເຫຼືອແຕ່ 2-3 ໂຕເທົ່ານັ້ນ. ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ ລືງຈຶ່ງຍົກມືຍອມແພ້ຕັກ ແຕນ

ຕັກແຕນຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ລືງວ່າ: “ນັບຕັ້ງແຕ່ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ພວກເຈົ້າຕ້ອງຂຶ້ນໄປອາໄສ ຢູ່ເທິງພູຜາປ່າດົງທີ່ຕິບໜາພຸ້ນ, ຢ່າໄດ້ລົງມາທົ່ງພຽງຈັກເທື່ອອີກ.”

ນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ຜູ້ລືງຈຶ່ງຂຶ້ນໄປອາໄສຢູ່ເທິງພູຜາປ່າດົງໃຫຍ່ທີ່ສູງຊັນ, ໂດຍສະເພາະ ພວກມັນນັກໄປນອນຢູ່ຕາມຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ ໃກ້ກັບນ້ຳຕົກຕາດ ແລະ ບໍ່ ລົງມາທົ່ງພຽງຈັກເທື່ອຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້.

ຂໍໂທດຫຼາຍໆ

ປຶ້ມຫົວດັ່ງກ່າວ ຍັງບໍ່ສາມາດນຳ
ມາເຜີຍແຜ່ໄດ້ ເນື່ອງຈາກຍັງບໍ່
ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດໃຫ້ເຜີຍແຜ່
ໄດ້ຢ່າງເປັນທາງການເທື່ອ...

ດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ